

DECIZIA nr. 700 / 2016
privind soluționarea contestației formulate de
.X.
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice prin adresa nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x cu privire la contestația depusă de **.X.**, **CUI x**, cu domiciliul fiscal în x și **sediul ales de corespondență în y**.

Obiectul contestației înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj sub nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x îl constituie Decizia de impunere nr.F-GJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-GJ x, comunicată sub semnătură la data de 18.02.2015, prin care s-au stabilit obligații de plată suplimentare în sumă totală de **x lei reprezentând:**

- impozit profit în sumă de x lei;
- dobândă impozit profit în sumă de x lei;
- penalități impozit profit în sumă de x lei;
- taxa pe valoare adăugată în sumă de x lei;
- dobândă taxa pe valoare adăugată în sumă de x lei;
- penalitate taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei;
- impozit pe dividend în sumă de x lei;
- dobândă în sumă de x lei;
- penalități în sumă de x lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este învestită să soluționeze contestația formulată de **.X.**

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Gorj au efectuat verificarea societății pentru următoarele perioade:

- 18.05.2012-31.03.2014 TVA;
- 27.03.2012-31.03.2014 impozit profit;

-27.03.2012-31.03.2014 impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

Urmare constătarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-GJ x organul fiscal a emis Decizia de impunere nr. F-GJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice prin care s-au stabilit **obligații suplimentare de plată în sumă totală de x lei reprezentând:**

1. TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei, aferenta unei baze de impunere suplimentare în sumă de x lei și **accesorii aferente în sumă de x lei** astfel:

- **suma de x lei** , aferentă unei baze de impunere în sumă de x lei, **reprezentând tva dedusă pentru achiziții de la societatea x și de la societatea x** în perioada mai 2012 – decembrie 2012. Urmare verificării organelor de inspecție fiscală s-a constatat că ambele societăți nu au declarat livrările către **.X.** în declarația 394 și, începând cu data de 10.09.2012 societatea x a fost declarată inactivă iar x a fost declarată inactivă începând cu data de 27.03.2014;

- **suma de x lei** , aferentă unei baze de impunere pe venituri în sumă de x lei, **reprezentând tva colectată aferentă veniturilor neînregistrate de .X. din factura nr.x emisă către x.** Contravaloarea acestei facturi în sumă de x lei, reprezentând piese din dezmembrări, a fost încasată de **.X.** în data de 23.12.2013, ea fiind ulterior stornată prin factura nr. x, neputându-se face dovada faptului că factura de storno a fost primită de x și nici dovada restituirii sumei încasate. Atât factura x cât și factura x nu au fost raportate prin declarația informativă 394, societatea sustrăgându-se de la evidențierea și declararea taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei;

- **suma de x lei** , aferentă unei baze de impunere în sumă de x lei, **reprezentând tva colectată aferentă veniturilor neînregistrate de .X. din factura nr. x emisă către x SRL.** Contravaloarea acestei facturi în sumă de x lei, reprezentând piese din dezmembrări, a fost încasată de **.X.** în data de 21.01.2014, ea fiind ulterior stornată prin factura nr.x, neputându-se face dovada faptului că factura de storno a fost primită de x și nici dovada restituirii sumei încasate. Atât factura x cât și factura x nu au fost raportate prin declarația informativă 394, societatea sustrăgându-se de la evidențierea și declararea taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Pentru TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei, aferentă unei baze de impunere în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, ambele fiind calculate până la data de 31.01.2015.

2. Impozit profit stabilit suplimentar în sumă de x lei, aferent unei baze de impunere suplimentare în sumă de x lei și **accesorii aferente în sumă de x lei** astfel:

- **suma de x lei**, aferentă unei baze de impunere în sumă de x lei **reprezentând impozit pe profit aferent veniturilor neînregistrate de .X. din factura nr.x emisă către x;**

- **suma de x lei**, aferentă unei baze de impunere în sumă de x lei **reprezentând impozit pe profit aferent veniturilor neînregistrate de .X. din factura nr.x emisă către x;**

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de x lei, aferent unei baze de impunere în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, ambele fiind calculate până la data de 31.01.2015.

3. Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de x lei, aferent unei baze de impunere în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 24.10.2013 din contul societății de USD deschis la x x s-au efectuat transferuri bancare și retrageri în numerar în sumă netă de x lei (x usd la cursul de x lei), banii fiind folosiți de administrator în interesul personal, drept urmare acești bani au fost considerați din punct de vedere fiscal ca fiind dividende și supuși impozitului pe dividende.

Pentru impozitul pe dividende stabilit suplimentar în sumă de x lei, aferent unei baze de impunere în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, ambele fiind calculate până la data de 31.01.2015.

Organele de inspecție fiscală au întocmit și transmis către Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj sesizarea penală nr. GJ x prin care au solicitat să se cerceteze dacă pentru faptele ce au condus la stabilirea debitelor suplimentare consemnate, înscrise în RIF-ul nr. F-GJ x, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevazute de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-GJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-GJ x, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj sub nr. x și la D.G.R.F.P.B. sub nr. x, **.X.** invocă următoarele aspecte:

1. Cu privire la TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, impozit profit stabilit suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei:

- referitor la achizițiile de la x, organele de inspecție fiscală au motivat că această societate a fost declarată inactivă începând cu data de 27.03.2014, cu mult în urma tranzacțiilor efectuate; iar cu privire la x, aceasta nu a declarat livrări către .X. și nu se găsește la sediul social. Contestatarul susține că motivațiile formulate de organele de inspecție fiscală au fost făcute fără să se precizeze că pe site-ul ANAF-ului, la data efectuării tranzacțiilor, nu exista nicio comunicare cu privire la aceste societăți;

- referitor la veniturile considerate de organele de inspecție fiscală ca neînregistrate în baza facturilor x și x, acestea nu au luat în considerare și facturile de storno nr. x și x pe motivul că acestea nu au semnatura partenerului, deși ele au stampila acestuia. În plus, toate facturile sus menționate se regăsesc atât în jurnalele de vânzări cât și în declarația 394, emiterea și stornarea facturilor în aceeași lună producând efect economic zero, motivația organelor de inspecție fiscală fiind astfel infirmată.

Din punctul de vedere al contestatarei este clar că echipa de control a dat dovadă de abuz în serviciu, evitând să-și îndeplinească obligațiile de control stabilite de art. 57 din Codul de procedură fiscală, constatarea la fața locului fiind cea mai elementară măsură, putându-se constata astfel că bunurile care au făcut obiectul facturilor mai sus menționate se află în gestiunea societății.

2. Cu privire la impozitul pe dividende în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei

Contestatarul susține că echipa de control a stabilit eronat că suma de x lei a fost utilizată în scop personal de administrator și asimilată ca dividend atâta timp cât ea nu a fost ridicată din bancă și nici nu a fost transferată într-un cont personal ci a făcut obiectul unui transfer bancar efectuat în baza unui contract economic, fapt ce indică un nou abuz în serviciu din partea organelor de inspecție fiscală.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. Referitor la TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei, accesorii aferente în sumă de x lei, impozit profit stabilit suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 se poate investi cu analiza pe fond a contestației, în condițiile în care pentru aspectele constatate de inspecția fiscală și care fac obiectul contestației, prin adresa nr. GJ x în contextul aplicării prevederilor Legii nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj a formulat și înaintat plângere penală către Parchetul de pe langa tribunalul Gorj.

În fapt, societatea contestă obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite în sarcina sa de către organele de inspecție fiscală pentru persoane juridice ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Gorj prin Decizia de impunere nr. F-GJ x în sumă totală de x lei.

Urmare inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au formulat și înaintat **plângerea penală nr. GJ x** către Parchetul de pe langa Tribunalul Gorj, prin care au solicitat să se cerceteze dacă pentru faptele ce au condus la stabilirea debitelor suplimentare consemnate în RIF-ul nr. F-GJ x **în sumă totală de x lei**, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 277 Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă [...]

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unor infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare care, în cazul constatării acestora, au o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Potrivit art. 9 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 241/2005:

“Art. 9. - (1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

[...]b) omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;

Potrivit art. 28 alin. (1) din Codul de procedură penală:

„Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă

de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite. [...]

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii. A proceda altfel, *per a contrario*, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de urmărire penală în temeiul art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi reluate în art. 132 din Legea 207/2015, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar determina afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar putea decurge din această situație.

Totodată, prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj a înaintat către Parchetul de pe langa Tribunalul Gorj plângerea penală nr. GJ x, în care s-au descris faptele consemnate în RIF-ul nr. F-GJ x, astfel organele abilitate sesizate vor stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunilor specifice.

Potrivit art. 277 alin.(1), alin.(3), alin.(4) și art. 279 alin. (5) din Codul de procedura fiscală aprobat prin Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 277 Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

„ART. 279 Soluții asupra contestației

[...]

(5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277.”

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, prin administrarea probelor specifice procedurii penale, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, D.G.R.F.P.B. prin Serviciul soluționare contestații 1 nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la reluarea procedurii administrative, pct. 10.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 stabilesc următoarele:

„10.2. Daca prin decizie se suspenda solutionarea contestatiei pana la rezolvarea cauzei penale, organul de solutionare competent va relua procedura administrativa, in conditiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedura fiscală, numai dupa incetarea definitiva si executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedita de catre organele fiscale sau de contestator printr-un in scris emis de organele abilitate. [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, **se va suspenda soluționarea contestației pentru obligatii fiscale de plata suplimentare stabilite în suma totala de x lei**, reprezentand TVA si accesorii aferente in suma de x lei si impozit profit și accesorii aferente in suma de x lei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la impozitul pe dividende stabilit suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă debitul stabilit suplimentar de Serviciul Inspecție Fiscală, în suma de x lei reprezentând impozit pe dividende și accesorii aferente în sumă de x lei, sunt datorate de societate, în condițiile în care nici în timpul inspecției fiscale și nici în susținerea contestației, societatea nu a prezentat documente justificative prin care să combată constatarile organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație de fapt contrară față de cea constatată de acestea.

În fapt, organele de inspecție fiscală, au constatat că suma de x lei a fost ridicată de către administrator din conturile societății (bancă și casă) fiind folosită de administratorul societății în scop personal, neputându-se justifica cu documente justificative utilizarea ei în scopul desfășurării activității.

Drept urmare, organele de inspecție fiscală au considerat această sumă ca fiind ridicată în favoarea administratorului și au tratat-o fiscal drept dividend impozitând-o cu o cotă de 16%.

Contestatară invocă faptul că echipa de control, în mod eronat, consideră o operațiune de decontare prin bancă către un agent economic ca fiind o ridicare de bani în interes personal, asimilând-o unui dividend ridicat.

În drept, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art.7, pct.12 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 7. - (1) *În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

[...]

12. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, exceptând următoarele:

a) o distribuire de titluri de participare suplimentare care nu modifică procentul de deținere a titlurilor de participare ale oricărui participant la persoana juridică;

b) o distribuire efectuată în legătură cu dobândirea/răscumpărarea titlurilor de participare proprii de către persoana juridică, ce nu modifică pentru participanții la persoana juridică respectivă procentul de deținere a titlurilor de participare;

c) o distribuire în bani sau în natură, efectuată în legătură cu lichidarea unei persoane juridice;

d) o distribuire în bani sau în natură, efectuată cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți;

e) o distribuire de prime de emisiune, proporțional cu partea ce îi revine fiecărui participant.

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri și/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia. “

- art.67, alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 67. - (1) *Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice,*

odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor. “

Conform prevederilor legale, orice sume plătite de către societate în favoarea unui participant la persoana juridică, în folosul personal al acestuia sunt considerate dividende și se impozitează cu 16%.

Având în vedere actele normative menționate mai sus și faptul că pentru suma de x lei, contestatara nu a depus documente justificative care să ateste că sumele respective au fost folosite în scopul desfășurării activității, acestea au fost considerate de organele fiscale ca fiind ridicate în folosul personal al acestuia și asimilate dividendelor, drept pentru care au calculat impozit pe dividende în cuantum de x lei.

Pentru neplata în termenul legal a impozitului pe dividende stabilit suplimentar, sunt incidente prevederile art. 120 și art. 120¹ din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...].

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% (0,03% pentru fiecare zi de întârziere se aplică începând cu 1 martie 2014)”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În speță sunt incidente și dispozițiile art. 269 alin.(1) lit c) și lit.d) și art.276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 269 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]"

"ART. 276 Soluționarea contestației

(1) *în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."*

Față de cele prezentate și în temeiul art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de .X. cu privire la impozitul pe dividende stabilit suplimentar în sumă de x lei și accesoriile aferente în sumă de x lei.**

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 269 alin.(1) lit c) și lit.d), art.276, art. 277 alin.(1), alin.(3), alin.(4) și art. 279 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 120 și art. 120¹ din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art.7 pct.12, art.67 alin.(1) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 10.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, art.28 alin.(1) din Codul de procedură penală, se

DECIDE:

1. Suspendă în parte soluționarea contestației formulate de .X. împotriva Deciziei de impunere nr.F-GJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-GJ x, **pentru obligații fiscale de plata suplimentare stabilite în suma de x lei, reprezentând TVA stabilită suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, impozit profit stabilit suplimentar în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.**

2. Respinge în parte ca nemotivată contestația formulată de .X. împotriva Deciziei de impunere nr.F-GJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Gorj emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-GJ x, **pentru obligații fiscale de plata suplimentare stabilite în suma de x lei, reprezentând impozit pe dividende în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei.**

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Curtea de apel București.